

De henviser til den Andragendet vedføjede Statistik, som tillige formentlig vil godtgøre, at det er ikke ubetydelige Summer, der aarlig ofres af Medlemmerne til ovenstaaende Virksomhed, og hvoraf ses, at Foreningerne og Selskaberne tælle ca. 10,000 Medlemmer.

Det ses endvidere, at den væsentlige Del af Midlerne gaar til Støtte i Sygdoms-tilfælde, men desuagtet og skont disse Foreninger og Selskaber mest bestaa af Smaaafarsfolk i By og paa Land, ere de dog udelukkede fra at kunne blive anerkendte Sygekasser, fordi de ikke kunne kaldes Fagforeninger og heller ikke drage den i Sygekasselovens § 4 krævede stedlige Begrænsning for Retten til at være Medlem. Lige saa lidt kunne de inden for Foreningerne og Selskaberne danne Afdelinger, der kunne komme ind under Sygekasselovens § 6, da saadan vilde medføre en Splittelse, der kunde true Foreningernes og Selskabernes Eksistens, hvilket vistnok i Betragtning af, hvad de hidtil have udrettet for de mindre bemidlede, maatte kaldes højt beklageligt, saa meget mere, som samtlige Foreninger og Selskaber — hvad deres Love næsten enslydende udtrykkelig fremhæve — have sat sig et patriotisk Formaal, der har stabt et Sammenhold, hvoraf den humane Virksomhed er Frukten.

For en Sikkerheds Skyld har „Vaabenbrødreforeningen for Aarhus og Omegn“ atter for ganske nylig forespurgt hos Sygekassinspektoratet, om og paa hvilke Betingelser disse Foreninger og Selskaber kunde tænkes at faa Anerkendelse, men Svaret var, naturligvis i Henhold til Sygekasseloven, af en saadan Bestaaffenhed, at det var klart, at Foreningerne ved eventuel hel eller delvis Anerkendelse fuldstændig vilde miste deres Karakter, hvorfor ogsaa „Vaabenbrødreforeningen for Aarhus og Omegn“ efter grundig Drøftelse af Spørgsmaalet i et dertil nedsat Udvalg ved enstemmig Generalforsamlingsbeslutning har opgivet enhver Tanke om at søge Anerkendelse under den nu gældende Sygekasselov.

Der søges kun Støtte i Forhold til det Antal Medlemmer, som kunde komme i Betragtning i en anerkendt Sygekasse, og kun for saa vidt de ikke alt ere Medlemmer af en saadan, ligesom man forpligter sig til ikke blot at lade et eventuelt Statstilskud alene tilflyde saadanne Medlemmer af Foreningerne og Selskaberne, men ogsaa at anvende mindst dobbelt saa meget af egne Midler i lige Djemed.

Et trykt Eksempplar af Andragendet med statistiske Oplysninger og Bemærkninger samt Indenrigsministeriets afflaende Svar paa et omtrent ligelydende Andragende medfølge.

Udvalget foreslaar at henviser Andragendet til Indenrigsministerens Underfølgelse.

95. Fra fhv. Lodsmatros N. Bennedalle af Christiansø om Forhøjelse af den ham tilstaaede aarlige Understøttelse. (Indbragt den 16de Januar 1899 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds, N. S. Jensen.)

Andrageren er født 1824, han indtraadte i Lodsvæsenets Tjeneste 1852 og fik efter 37 Aars Forløb Afsted med 170 Kr. i aarlig Understøttelse. Han indgav i Fjor forgæves et Andragende om Forhøjelse af Understøttelsen (se Tillæg B. for 1897—98, Sp. 193—94) og andrager nu paa ny, da Ministeriets afflaende Svar foreligger, om en Forhøjelse af 80 Kr. om Aaret, saa at hans samlede Indtægt kan blive 250 Kr. Til sin Ubefaling anfører han, foruden sin lange Tjenestetid, sin høje Alder og tiltagende Svagelighed, der forhindrer ham i at søge Bierhverv.

Udvalget gør ikke Indstilling.

96. Fra 65 Deltagere i Krigen 1848—50 om, at den i Lov af 26de Marts 1898 omhandlede Jubilæumsgave maa ydes enhver Ansøger, der godtgør, at han har deltaget i Treaarstrigen. (Indbragt den 17de Januar 1899 af Folketingsmændene for Standerborg Amts 3dje Valgkreds, Bøtler, og Skanderborg Amts 4de Valgkreds, P. Nielsen.)